

Felsefe diye buna derim

GÖRKEM YELTAN

gorkem@yeltan.com

Yaşıyoruz ve ölüyoruz. İyiler ve kötüler var biliyoruz ama ne kadarını biliyoruz. Ne kadarını sahiden, duyumsayarak biliyor ve içimize sindirmiş olarak yolumuza devam ediyoruz? Çıtır Çıtır Felsefe serisini okuyunca emin olun çok şey 'aydınlığa' çıkacak

Saatlerdir boş bir sayfaya bakıyorum aval aval. 'Aman canım öyle söyleme' dediğinizi duyar gibiyim ama bunun, bu yaşadığımın başka bir karşılığını bulamıyorum. Daha usturuşlu söyleyeyim o hâlde, boş boş bakıyorum bu sayfaya çünkü ne yazacağımı bilmiyorum, hatta yazmaktansa düşünmeyi yeğliyorum.

Aslına bakarsanız ben bu Günışığı Kitaplığı'ndan çıkan Çıtır Çıtır Felsefe serisinden hangi kitabı okusam, ardından böyle bir hâl yaşıyorum, ne diyeceğimi bilmiyorum. Bütün sözler, hemen hemen söylendiğinden ve kafamda durmadan yankılandığından olabilir mi? Mümkündür.

Bugüne kadar bu seriden çıkan kitaplar: *İyi ve Kötü, Adalet ve Haksızlık, Gerçekten ve Yalancıkıtan, Oğlanlar ve Kızlar, Güzellik ve Çirkinlik, Bildiklerimiz ve Bilmediklerimiz, Savaş ve Barış, İş ve Para, Özgür Olan, Olmayan, Doğa ve Kirlilik, Cesaret ve Korku, Mutluluk ve Mutsuzluk, Liderler ve Diğerleri, Başarı ve Başarısızlık, Haklar ve Ödevler, Ben ve Başkaları.* Bunların hepsi birbirinden iyi kitaplar. Hepsinden kendime not aldığım bir sürü satır var.

Serinin son kitabı: *Yaşam ve Ölüm.* Brigitte Labbe ve Michel Puech yazmışlar. Jacques Azam resimlemiş. Türkçesi Azade Aslan'a ait. Editörse, Müren Beykan.

Boş boş baktığım o andan kurtulmak istiyorum ama kitabın içinden çıkamıyorum ki... Düşünceler, beynime hücum etmeye devam ediyor. Takıldığım noktalardan, bana sunulan bu derli toplu fikirlerin açıklığından, netliğinden kurtulamıyorum ki...

Yaşam ve ölümlle ilgili, bildiğim ve unutmak istediğim, bazen de görmezden gelmeyi tercih ettiğim o kadar çok şey var ki... Nasıl yapsak da bu düşüncelerden kurtulsak diye düşünürken birdenbire aklıma başka bir fikir geliyor. Kurtulmak mı? Bu saçma. Her an tekrar tekrar hatırlamalı, hatta unuttuğumu ya da uzaklaştığımı düşündükçe yeniden okumalıyım bu kitabı. Okuyup okuyup tekrar muhakeme etmeliyim birçok noktayı. Katıldıklarım,

katılmadıklarım, sonuçta pes etmek zorunda kaldıklarım... Çıtır Çıtır Felsefe filan olmamalı bu serinin adı, katır kutur olmalı mesela. Katur kutur zor yensin; ama yenmeye devam edilsin. Aynı zamanda hapur hupur olmalı, olmalı ki iştahatın insan böyle seslenmeli ona.

Bir çocuğunuz varsa, mutlaka ama mutlaka Çıtır Çıtır Felsefe isimli serinin tüm kitaplarıyla tanıştırın onu. Kendiniz de okumayı ihmal etmeyin ama. Biliyoruz canım biz bunları filan

demeyin. Bilmiyorsunuz çünkü. Bilseniz bile unuttuğunuz, arkalara bir yerlere attığımız çok şey var çünkü. Sonuçta yaşıyoruz ve ölüyoruz. Sonuçta iyiler ve kötüler var biliyoruz ama ne kadarını biliyoruz. Ne kadarını sahiden, duyumsayarak biliyor ve içimize sindirmiş olarak yolumuza devam ediyoruz?

Umarım bu seriyi okuduğunuzda benim gibi boş boş bakmazsınız. Ya da ne bileyim canım umarım bakarsınız. Bu bilmediklerimizle, bilip de bilmezden geldiklerimizle karşılaşmak için bize sunulmuş güzel, sevimli bir fırsat. Dilerim en yakın zamanda bu fırsatı yakalarsınız.

RESİMLER: JACQUES AZAM